

כ' אדר א תשע"ו
יום שני 29 פברואר 2016

לכבוד
מר שלמה פילבר
מנכ"ל משרד התקשורת
ויז"ר הועדה להסדרת הרגולציה על שוק השידורים
באמצעו דוא"ל: vaada@moc.gov.il
א.נ.

הנדון: התייחסות אקט, איגוד עובדי הקולנוע והטלוויזיה בישראל (ע.ר) לכיוונים ומגמות ביניים – הועדה המייעצת להסדרת הרגולציה על השידורים

פתח דבר

אקט - איגוד עובדים בקולנוע ובטלוויזיה בישראל (ע"ר) (להלן: "אקט"), מברך על הקמת הוועדה לבחינת ההסדרה של שידורים מסחריים, וכן על הרכבה ההטרוגני והמקצועי. כולנו תקווה כי חברי הוועדה יגיעו למסקנות מאוזנות ומדויקות אשר יהיו את אבני הדרך להסדרת שוק השידורים בישראל, בשנים הקרובות ובמציאות המשתנה לעתים תכופות. משימה מורכבת מאוד מוטלת על הוועדה ואנו נכונים לעשות ככל שניתן ומתבקש כדי להביא מניסיונו העשיר בתחום השידורים, בארץ ובעולם, לטובת מטרה חשובה זו.

אקט, הינו עמותה רשומה, הפועלת כוועד פעולה במסגרת ההסתדרות החדשה, והוא מאגד כ- 850 חברים במקצועות הסט הטכניים: צלמים, עוזרי צלם, מעצבים אמנותיים ומחלקתם (סט-דרסרים, פרופרטי-מסטרס, קניינים, קונסטרקשן ועוזרים), תאורנים, גריפים, אנשי קול, אנשי הפקה, עוזרי במאי ומנהלות תסריט, מלבישות ומאפרות. ברצוננו להדגיש כי אקט- איגוד העובדים בקולנוע ובטלוויזיה בישראל הינו ארגון שמייצג את העובדים הטכניים שאחראים על העשייה ויצירת התכנים בפועל ותפקידו הוא לשמור על תנאי שכר והעסקה הוגנים ל"אחורונים בשרשרת המזון" ובכך לשמור על חברה ערכית ומוסרית.

אנו רואים את הוועדה בראשותך כגורם אשר באחריותו לפעול להסדרת השוק וליצירת מציאות הוגנת לכל הגורמים בתחום. על הרגולטור מוטלת האחריות המקצועית והמוסרית לדאגה ולשמירה על אותם גורמים אשר יוצרים ומייצרים את כל אותם תכנים אשר מובאים לצופה על המסך.

אנו מתכבדים להציג בפני הוועדה המייעצת להסדרת הרגולציה על השידורים את התייחסותנו לדו"ח הביניים.

1. הנחות עבודה (עמוד 2 לדו"ח הביניים)

הנחות הוועדה נשענות בין היתר על מסקנות "ועדת שכטר". אחת ההמלצות החשובות של ועדת שכטר מתייחסת להקמת קרן לתמיכה בהפקת המקור הישראלית המקורית מז'אנר "סוגה עילית", אשר מקור ההכנסות שלה יהיה מהיטל שיוטל על בעלות תשתית אינטרנט. במסקנות הביניים אין ביטוי להמלצה חשובה זו. אנו קוראים לוועדה לבחון

את הנושא לעומקו ולפעול להקמת קרן כאמור, שתיצור שוק שוויוני יותר, עם תקציבים ראויים להשקעה בהפקות המקור הישראלית- סוגה עילית.

כמו כן, הנחות העבודה לא מזכירות את נושא החשיבות הערכית והתרבותית של היצירה הישראלית והשפה העברית ושל השמירה עליהן.

אקט רואה צורך חשוב והכרחי, בכך שחברי הוועדה יפגשו גם עם אגודי העובדים והיוצרים בנוסף לשאר "נציגי השוק", לצורך לימוד החומר והכרת המציאות המעשית של יצור התכנים.

2. עקרונות על ברגולציה (עמוד 4 לדו"ח הביניים)

א. עקרון פתיחת השוק לשחקנים נוספים עם הקלות ברגולציה הינו מבורך, אך חייב להיעשות בזהירות המתבקשת ועם קווים אדומים ברורים לשמירה על היצירה העברית.

ב. הורדת החסם התחתון לכניסת שחקנים: **אסור** שהחסם יהיה נמוך מדי, שכן הסיכונים שגוף כזה לא יעמוד במשימות העתידיות, גדולים. שוק השידורים וגם שחקנים אחרים יפגעו בעקבות קריסה שכזאת.

ג. עקרון על נורמטיבי נוסף, האמור לקבל התייחסות הוועדה כבר במקום זה, הינו מניעת כשל שוק בדמות צמצום התוכן הישראלי בעקבות צמצום הכנסות המשדרים השונות הנובעות מתחרות מוגברת בשוק.

3. תאגיד השידור הציבורי

א. ה"השלכה" של הפקות הסוגה העלית, לפתחו של השידור הציבורי בלבד, היא טעות, חמורה וקשה, המבטאת תפישה עולם מסחרית וכספית בלבד של גופי השידור המסחריים. הוועדה יוצרת בכך "מונופול" ציבורי (לא ראוי) לסוגה עלית, למרות הצהרות התומכות בעידוד התחרות.

ב. לאור דחייה נוספת של השקת תאגיד השידור הישראלי, מסקנות הוועדה לא יכולות להשתמש בתאגיד כסוג של פתרון לכשלי שוק בתוכן היצירה הישראלית, אלא אולי (גם זה מוטל בספק) לכשיתבסס. ידוע, שתהליך הייצור של תכנים ארוך מאד, לכן פתרון זה בעצם לא קיים מבחינה מעשית, וצריך להגדיר חלופות ולהשתמש בכלים נוספים אשר הינם, רק כדוגמא:

1. הקמת קרן לתמיכה בהפקות המקור הישראלית המקורית מז'אנר "סוגה עילית" אשר מקור ההכנסות שלה יהיה מהיטל שיוטל על בעלות תשתית אינטרנט, כאמור בדו"ח ועדת שכטר (ראו איזכור הנושא לעיל).

מודל עקרוני ואפשרי לגביית ההיטל: גביית אחוזים מהכנסות חברות הולכת התוכן. כיוון שלא ניתן לגבות תשלום מכל אדם בודד אשר מפיץ ברשת תוכן, ולצד העובדה שחברות התשתית גובות מהצרכן דמי מנוי עבור שירותיהן, אנו מציעים לגבות אחוז מסוים מהכנסות אלה ולהעבירם לקרן מיוחדת אשר כל הכספים בה ינותבו להגדלת ההשקעה בהפקות מקור. המודל בנוי על כך שחברה אשר תשקיע מהונה יותר על הפקות מקור חלקה בכספי הקרן יגדל בהתאמה. הקרן תהיה עצמאית ובלתי תלויה באף אחד מהגורמים ושיקול ההשקעה העיקרי שלה יהיה התוכן.

2. הגברת חובת הפקה מז'אנר סוגה עילית.

4. הגדרת השחקנים בשוק (עמוד 5-6 לדו"ח הביניים)

א. **אקט וכמובן איגודי יוצרים אחרים, חייבים להיכלל בהגדרת השחקנים בשוק.**

ב. הנחת היסוד כי משדרים אודיו וויזואליים צריכים לקבל הנחות ינוקא בעת כניסתם לשוק, לא בהכרח מחויבת, כפי שאפרט בהמשך, אך גם אם הנחה זאת מתקבלת- קו הגבול של 20%, הינו גבוה מאד והגנות ינוקא מסוג זה, בכל הנוגע לתחום הפקות המקור וסוגה עילית, צריכות להיות נמוכות בהרבה, ואנו אף צופים כי הגנת ינוקא מהסוג אותו מציעה הוועדה יכולה להביא לקריסת שוק התוכן הטלוויזיוני. כך למשל, ניתן לציין לדוגמא

(הנתונים נבדקו על ידינו באינטרנט) את שוק הסלולר שערב הרפורמה בו התאפיין בריכוזיות יתרה ובסוף 2014 שנתיים וחצי לאחר הרפורמה, עדיין אף אחד מהמפעילים החדשים לא החזיק ב 20% מנתח השוק ולא מתקרב למספר זה. ואילו המפעילים הוותיקים איבדו כ 30% מנתח השוק שלהם והכנסותיהם ירדו בכ 50%.
לכן הצעותינו הן:

א. קביעת מחויבויות אחידות באחוזים ובצורה פרוגרסיבית ביחס להכנסות, להשקעה בהפקות מקור ישראליות בדגש על סוגה עילית (דרמה ותעודה). מנגנון פרוגרסיבי זה מונע את הצורך בהגנות/הנחות "ינוקא" שכן גובה ההשקעה הינו נגזרת ישירה של ההכנסה.

ב. פישוט הרגולציה תוך מתן חופש בשיבוץ התכנים לגוף המשדר. לדוגמה: הכרה בדרמה במידה והיא עומדת בהגדרות של הפקת דרמה וללא קשר לשעת שידורה. חזקה על מי שהשקיע בסדרת דרמה ממון רב כי ישדר אותה בזמן שהוא חושב שיזכה לצפיית שיא ולא בשעות שפל. באופן הזה, אף ניתן יהיה להפיק בערוצים רבים סדרות דרמה לנוער אשר היום לא ניתן להפיקן אלא לערוצי נישא, וזאת מכיוון שהרגולטור אינו מכיר בהן בשעות שידור שמחוץ ל"פריים טיים".

5. יצירה מקומית איכותית

א. אנו רואים חשיבות רבה לקיומו של שידור איכותי בערוצים המרכזיים, ובפרט העשרת המרקע בהפקות מקור איכותיות בשפה העברית להן השפעה רבה על עיצובה של התרבות הישראלית ועל דמותה של החברה. זאת, לאור מעמדם המרכזי של הערוצים המסחריים-ציבוריים הנצפים מידי ערב על ידי כמחצית מהצופים.
ב. לאור ההשפעה העצומה שיש לכל גוף משדר על התרבות בישראל, תישמר החובה המוטלת על כל בעל רישיון לשדר ולממן הפקות מקומיות קנויות מסוגה עלית בשיעור הקיים כיום בדין.

6. רגולציה על ספק שירות אודיו ויזואלי, ספק טלוויזיה וספק מהותי (עמוד 8 לדו"ח הביניים)

א. לתת אפשרות של תוכן שיווקי גם לספקי טלוויזיה שיבחרו בדרך מימון של דמי מנוי, יגצע בשוויוניות מול הספקים שנשענים על מימון מפרסומות, שהרי נתח זה יקטן לפי כל תחזית.
ב. הקביעה שנתח שוק של 20% יהווה את סף המעבר בין רגולציה רכה לרגולציה רחבה, גבוהה מדי ולא תאפשר לשחקנים חדשים להגיע לאזור הרגולציה הרחבה.
ג. כל סף שיבחר, בין אם לפי צבירת נתח שוק ובין אם לפי מבחן ההכנסות (שבהחלט נראה יותר פרקטי וקל יותר למדוד אותו), יגרום למצב בלתי אפשרי שבו המעבר בהגדרות הרגולציה יהיה מידי, בזמן שייצור התוכן המבוקש באופן מעשי, לוקח חדשים רבים ויכול אף להגיע לשנתיים ולשלוש, על כן צריך לשנות את קריטריון נתח השוק ולבחור קריטריון מדיד; ובנוסף וחשוב יותר הוא להקל ברגולציה בכיוון העסקיולכלכליכספי, יותר מאשר הקלות בתכנים ובהפקות המקור שמהווים עמוד תווך בתרבות הישראלית וביצירת חברה ישראלית ערכית.

7. הרגולציה שתחול על הערוצים המסחריים (עמוד 8-9 לדו"ח הביניים)

א. אנו מקבלים את הנחת היסוד כי כל גופי השידור בישראל יעברו לרישיונות.
ב. בכל הנוגע להפקות המקור, אין אנו מוצאים כל הצדקה להעניק לבעלי רישיונות חדשים ו/או בעלי "רישיון מצומצם" כל הקלה רגולטורית בתחום הפקות המקור מז'אנר הסוגה עילית. ככל שבעל הרישיון יהיה זכאי למימון באמצעות פרסומות כאמור בהמלצותיכם, אין כל סיבה שלא ישקיע כבר מיזמו הראשון – לכל היותר, בצורה

פרוגרסיבית, לאורך ציר שנות קיומו של בעל הרישיון - סכומי כסף מהכנסותיו בסוגה עילית ובהפקות המקור ולבטח אם תתאפשרנה לערוצים הכנסות מתוכן שיווקי.

סכומי הכסף להשקעה בהפקות המקור, של בעל הרישיון על סוגיו היום, יקבעו, כשם שהם קבועים היום בחקיקה הראשית ובחקיקת המשנה. אנו מאמינים כי קשירת הסכום אותו ישקיעו בעלי רישיון, לסכום אותו ישקיע תאגיד השידור הישראלי בהפקות מקור מז'אנר סוגה עילית הינה שגויה.

8. ביטול הוצאה לשם הפקות קולנוע (עמוד 10 לדו"ח הביניים)

הקולנוע הישראלי הוא שמורת טבע תרבותית שאסור לוותר עליה ולהשאיר אותה רק בידי בעלי הון, מה גם שהסרטים הישראליים נוכחים בכל סוגי השידורים.

ביטול חובת ההוצאה לשם הפקות קולנוע הינה שגויה ויכולה למוטט ענף זה, שבשנים האחרונות אף מייצג אותנו בכבוד ברחבי העולם- לכן אנו מוצאים לנכון לחזק את שאמר במכתבו, יו"ר המועצה הישראלית לקולנוע, פרופ' דוד אלכסנדר מיום 18.2.2016.

ביטול חובת ההשקעה בקולנוע, אינו מוצדק, וכמקובל בעולם, לאור הפגיעה המתמשכת של השידור האודיו ויזואלי בקולנוע הישראלי, יש לחייב את גופי השידור להשקיע בסרטי קולנוע עלילתיים

9. השידור הציבורי (עמוד 12 לדו"ח הביניים)

אין כל ויכוח עם מטרות השידור כפי שמופיעות בדו"ח הוועדה, אמנם נדמה שהועדה מטילה משקל עודף, חריג ובלתי סביר על כתפי השידור הציבורי וזאת משני טעמים :

א. תאגיד השידור הישראלי, שעדיין לא קם ושהקמתו נדחתה שוב, לא הוכיח שום יכולת להפיק ולו הפקת מקור אחת, שלא לומר הפקה מז'אנר סוגה עילית. לפיכך, אין להישען על תאגיד השידור הציבורי על מנת שיאזן את ההפחתה שתיעשה מגופים אחרים בחובתם להפיק ז'אנר סוגה עילית.

ב. השענות על גוף אחד אשר יהיה אחראי בלעדי או עיקרי על התוכן התרבותי / ישראלי / עברי אשר מייצרת הטלוויזיה בישראל תגרום לפגיעה בפלורליזם היצירתי ובמגוון הדעות הקיים והגוונים הקיימים בחברה הישראלית.

עם זאת, אנו מסכימים כי על תאגיד השידור הישראלי לקחת על עצמו מחויבות נוספת להפקות מז'אנר סוגה עילית ולפיכך אנו קוראים לשנות את חוק תאגיד השידור הישראלי כך שהתאגיד יהיה מחויב ב 150 מלש"ח בשנה בהפקות מז'אנר סוגה עילית בתוספת מע"מ.

10. הפקות המקור (עמוד 13-14 לדו"ח הביניים)

אנו מקבלים את הנחות היסוד הקובעות כי לא קיים חשש ממשי להפחתת השקעות בסוגות שאינן מז'אנר סוגה עילית, אך עם זאת, אנו גם מאמינים כי אין כל חשש בביטול המחויבות ל"תוכניות מיוחדות" שהינן תת ז'אנר של הסוגה העילית וכי יש לצמצם את הגדרת תוכניות סוגה עילית לדרמה ותעודה בלבד, לכלל המשדרים – בעלי רישיון לשידור טלוויזיה מסחרי, ספק שירות אודיו ויזואלי, ספק טלוויזיה וספק מהותי ותאגיד השידור הישראלי.

11. התקציב המופנה לסוגה עילית בחלוקה לגופים השונים (עמוד 13 לדו"ח הביניים)

כאמור לעיל אנו גורסים כי מימוש מסקנות הוועד יביאו להפחתת הסכומים שיושקעו בהפקות המקור מז'אנר הסוגה העילית בטלוויזיה ולהרס שוק היצירה המקומית בטלוויזיה בישראל.

אין להפחית מחובת הפקות המקור מז'אנר מסוגה עילית מכלל השחקנים הקיימים בשוק - בעלי רישיון לשידור טלוויזיה מסחרי, ספק שירות אודיו ויזואלי, ספק טלוויזיה, ספק מהותי ותאגיד השידור הישראלי.

12. ביטול נאותות הפקה (עמוד 15 לדו"ח הביניים)

אנו מתנגדים בתוקף לעניין ביטול נאותות ההפקה, מהטעמים:

א. ביטול סעיף חשוב זה מוביל לכך שבהפקות ישראליות ישנן וימשיכו כדרך קבע, הפרות של תנאי העסקת אנשי המקצוע, שחיקה מתמשכת בשכרם ופגיעה במשפחות של אלפי יוצרי הטלוויזיה הישראלית, כאשר במקביל, ההפקות בישראל מופקות בצורה חפוזה ולא מקצועית ביחס לעולם; בשנים האחרונות אף "שברנו" את כל שיאי העולם (בשליחה) באשר למספר הדקות המצולמות ביום צילום, דבר המושג בעיקר על ידי צילום של 'טייק' אחד או שני 'טייקים' לכל סצנה, גם אם התוצאה לא ראויה לשידור, וזאת תוך דחיקת השחקנים ואנשי הצוות לעמוד בלוח זמנים בלתי אפשרי, עבודה בשיטות של אולפן בצילומי חוץ ועוד דרכים לא לגיטימיות להפיק בנאותות שלא הולמת, ביחס לנדרש בהפקה הרלבנטית וגם ביחס לנהוג בעולם.

ב. באופן זהה למועצת הכבלים והלוויין אנו מתנגדים להנחה כי "לספקיות התוכן מחויבות מינימלית לרמת ההפקה...". הרגולציה היא שהביאה לכך שהפקות רבות תהיינה באיכות הפקתית גבוהה וכן דרישת נאותות הפקה לשעת הפקה. ככל שתבוטל דרישה זאת, הדבר ייתן פתח מסוכן לגופי השידור לייצר תכנים באיכות ירודה. לפיכך אנו מאמינים כי לא יכולה להתקיים סוגה עילית, ללא נאותות הפקה מוגדרת על ידי הרגולציה.

ג. הפחתת התקציבים לשעת הפקה תוביל בהכרח להפחתת התקציבים לעובדים בהפקות המקור, לפגיעה אנושה בפרנסתם ובמשפחותיהם, פגיעה אשר מתווספת לפגיעה אשר תגרם להם באם מסקנות הוועדה יתממשו כפי שהן מוצגות כיום.

הצעותינו:

א. עמדתנו היא שצריך לקבוע מינימום ולבטל את הממוצע אשר יוצר מצב שיש הפקות המתוקצבות בחסר ובלתי ניתן להפיקן כראוי. אנו מתנגדים לכל הפחתה של סכומי ההשקעה הקבועים כיום, גם כך הם נמוכים מאוד.

ב. בצד פישוט הרגולציה קיים צורך ליצוק תוכן לתוך ההגדרות של נאותות ההפקה ונאותות ההעסקה של אנשי הצוות והשחקנים אשר יוצרים את התוכן עבור גוף השידור. קיים צורך לקבוע כללים ברורים ומתן תוקף משפטי להסכמים שיחתמו בין גופי השידור השונים לבין הארגונים היציגים של אנשי הצוות והשחקנים. כל זאת תחת קביעה כי כחלק מהסדרת הענף, חובה לחתום עם הארגונים הסכמים בכל הנוגע לתנאי העסקה ונאותות ההפקה.

ג. לאור ההתמקדות בסוגה עילית ולנוכח השחיקה ההולכת ומתמדת בנאותות ההפקה אשר בעיקר מתבטאת בדקות מסך בלתי הגיוניות המצולמות בכל יום צילום, אנו ממליצים להגביל את מספר דקות המסך אשר מפיקים ביום צילום, כך שביום צילום לתוכנית דרמה יצולמו בממוצע 8 דקות מסך ביום ואילו ביום צילום לתוכנית דרמה יומית יצולמו בממוצע 12 דקות מסך ליום. לפיכך אנו מבקשים להוסיף לכללים סעיף הקובע כי: "תכנית דרמה תופק כך שביום צילום לא יצולמו יותר מ 8 דקות המיועדות לשידור וזאת למעט תכנית דרמה אשר מיועדת לשידור יום אחר יום ברצף (להלן: "דרמה יומית") שתופק כך שביום צילום לא יצולמו יותר מ 12 דקות המיועדות לשידור.

13. עמלות פרסום (עמוד 16 לדו"ח הביניים)

לאור המלצת הוועדה להטלת הגבלות על גופי רכש מדיה, חשוב להזכיר כי הכנסותיהם של ערוצי הטלוויזיה המסחרית (בעלי הרישיון) נובעות מפרסום. ההכנסות, הן שמשמשות את בעלות הרישיון להוצאותיהם על הפקות מקור. כאשר חברות רכש המדיה יוגבלו בהיקף הפרסום שלהן על גבי מסך הטלוויזיה המסחרית הן בהכרח תעברנה הוצאות בתחום הפרסום לאינטרנט.

לכן התוצאה של המלצה זו של הוועדה תביא בהכרח להפחתת הפרסום בטלוויזיה, לפגיעה בהכנסותיהם של הזכיינים ומכאן לפגיעה נוספת בהפקות המקור. יתר על כן אנו מאמינים כי לאור הרגלי הצפייה הנדחית ולאור העובדה כי הצופים יצביעו ברגליים כנגד ערוץ שידור מסחרי אשר זמן הפרסומות בו יהיה מעבר לסביר. אנו מתנגדים בתוקף להמלצה זאת וחושבים שזה תחום שבו כדאי לתת הקלות ולהשאיר את ההסדרה בפועל לסבלנותם ולטעמם של הצופים.

14. תוכן שיווקי (עמוד 17 לדו"ח הביניים)

אני מקבלים את הנחת היסוד כי יש להתיר תוכן שיווקי, תוך כדי הסדרתו. א. בניית מודל מסודר של הכנסת תוכן שיווקי מבוקר, במקום הגדרות נוקשות וברורות. מודל נכון יכול לפתור בעיות תקציביות רבות, אך עם זאת, חשוב שיוגדר היטב בכדי למנוע פגיעה עתידית בחופש היצירה וכן בבעלי הרישיון אשר הכנסותיהם בנויות על פרסום.

אנו קוראים לוועדה, במסגרת המלצותיה, לקבוע כללי הסדרה שיחולו על מערכת היחסים המסחרית בין הגורם המשדר, המפרסם, המפיק והאומן המבצע.

סיכום המלצות אקט

כיום השוק מתנהל כג'ונגל, כאשר החזק מרוויח והחלש סופג ונרמס. מצב זה בה לידי ביטוי בעיקר

בנושאים:

- 1. שכר אנשי הצוות –** השכר של אנשי הצוות בארץ לא עלה כבר למעלה מעשר שנים ובשנים האחרונות הוא אף במגמת ירידה. בהשוואה למקומות אחרים בעולם, השכר לאנשי הצוות בישראל נמוך, בוודאי בהתייחס לאורך יום העבודה בהפקות בישראל. בישראל אורך יום העבודה בתעשיית הקולנוע והטלוויזיה הינו 11.5 שעות והשכר כאמור נמוך יותר. השכר הנמוך וחוסר היציבות בכמות העבודה, לא מאפשר להתפרנס בכבוד ומנגד, אורכו של יום העבודה לא מאפשר חיי משפחה יציבים.
- 2. מוסר התשלומים –** נושא זה הינו אחד המהותיים ביותר עבורנו. בשל מוסר התשלומים הירוד אשר רק הולך ומדרדר. אנו על סף מציאות בה גם אנשים שעובדים באופן שוטף אינם יכולים להתקיים. העובדים מגיעים לכך שחודשיים ויותר אינם מקבלים שכר כלל. שורש הבעיה מגיע ממדיניות כוחנית ודורסנית של גופי שידור אשר קובעים את תנאי התשלום באופן שרירותי ומרעים אותם כל הזמן. נדרשת קביעת סטנדרט בנושא אשר מעגן מתן הגנה על אנשינו- הצוות הטכני, שזהו שכר עבודתם וממנו הם מקיימים את משפחתם. אנו מצפים לקביעת נורמה מחייבת מול גופי השידור בנושא הזה וכצעד מקל על גופי השידור מציעים כי ההכרה בהוצאה הכספית תוכר להם בזמן ההוצאה בפועל ולא לפי מועד השידור.
- 3. הגנה מצד הרגולטור על העובדים –** יש ליצור כללים וסעיפים אשר מעניקים לרגולטור את הסמכות לפעול על מנת להבטיח שגם עובדי מקצועות הסט יועסקו ויתפרנסו בכבוד. אנו סבורים כי על הרגולטור לעשות יותר בנושא ומבקשים לפעול יחד להגדרה חדשה שתהיה אפקטיבית ואכיפה על מנת לתת לנו את ההגנה המינימלית כפי שמקבלים היום גופי השידור.
- 4. חובה לכריתת הסכמים –** גם בנושא זה יש ליצור כללים עם אפשרות ליישם ולאכוף אותם. אין דרך שהשוק הזה יגיע להתנהלות הגונה אשר כל הצדדים בו פועלים ומתפרנסים בכבוד ללא הסדרה כזו. ללא חובה שתוטל מצד הרגולטור לא תהיה הסדרה כזו ולא תתאפשר יציבות בשוק. לכן יש להחיל חובה על בעל רישיון לדון ולחתום על הסכמי העסקה עם הארגונים היציגים בענף ככל שיש כאלה. חתימה על ההסכם תהייה חייבת להתבצע עד 12 חודשים מיום המעבר לשידור ברישיון, או מיום קבלת הרישיון.
- 5. אנו מתנגדים בתוקף לביטול נאותות ההפקה.**
- 6. אנו מתנגדים לרצון לבטל ההוצאה לשם הפקות קולנוע.**
- 7. אנו קוראים לוועדה להמליץ על הקמת קרן לתמיכה בהפקות המקור הישראלית המקורית מז'אנר "סוגה עילית" אשר מקור ההכנסות שלה יהיה מהיטל שיוטל על בעלות תשתית אינטרנט, כאמור בדו"ח ועדת שכטר.**
- 8. אנו קוראים להוצאת "תכניות מיוחדות" מתוך הגדרת תכניות "סוגה עילית".**

9. אנו מתנגדים להענקת כל הקלה רגולטורית בתחום הפקות המקור מסוגה עילית לבעלי רישיונות חדשים ו/או בעלי "רישיון מצומצם". אנו קוראים לחייב בעל רישיון בהפקות מקור מסוגה עילית כפי שמופיע היום בלשון החוק (62 מלש"ח).

10. אין להפחית מחובת הפקות המקור מסוגה עילית מכלל השחקנים הקיימים בשוק.

11. יש להתיר תוכן שיווקי תוך כדי הסדרתו הנאותה.

נודה לוועדה הנכבדה אם תותיר לנו להופיע בפניה, וזאת כדי שנוכל להרחיב את היריעה בשלל הנושאים שהעלינו במסמך מתומצת זה, או להשיב על שאלות שתשאלנה.

בברכה,

אבי סתת- מנכ"ל

גלי רשף- יושב ראש

אקט – איגוד עובדים בקולנוע ובטלוויזיה בישראל
(ע"ר)